

29. szám.

Julius 15. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

TALLÉROSY ZEBULON LEVELE

Mindenvaró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

NO CSAK mondom, a mit mondom. Én már kezdék ragyúnyí, hogy ez az egész török-racz haboru nem izz igaz. Se nem törökök vernek raczokat, se nem raczok törököket; Csernyajeff, Alémpics, csupa mythologiai szemilek. »Nis« anyit teszi, hogy »nincs« (nyemám nyist.) Az egisz csetepatit kigondoltak csupan ujsagirok, hogyan összeschwindlerozanak publikumot. — Hiszen ha az a tömirdek halot, a kit mindennap agyonvernek, igazan meghalt volna, nincs az a purpatorium, meg a Mahomed paradicsoma, a ki azoknak elig volna. Ot olvasok egy huzomban egymás utan: Csernyajeffel nyelt Abdul Kérim basat; Abdul Kérim kiragta magát tulso oldalon, aztan ü nyelt el Csernyajeffet. Zajcsart, Niset ma bevetek, holnap kiadtak, holnaputan elégetek, tegnapelőtt mar földről el izz törültek; lohaton tenger ütkezeteket meg-

nyertek. Ugy megsiratot szeginy felesigem harom ujsagirot, kik Babina Glavai ütkezetben agyon elestek, hogy mar csak legalabb a tulajdon halaluk hiriirt hononariumot megkaphatak volna. Csak biztatom: ne filtsd te ujsagirot: ha eleste maganak, maj megin felkeli magatul, tugya az mar duelumbul, hogyan kell nem meghalni. Richtig. Holnap ot van: humbug volt egisz halalhistoria. — Az egész raczhaboruból csak egyet elhiszek; azt hogy Mileticset elfogtak; s ha ezirt Polit asszongya, hogy Magyarország kitörülte magát czivilisalt alamok sorabol, hat tanacsolok neki, hogy menyen csak el Muszkaországba: majd ad az neki alkotmányos szabadsagot: aztan mig ki se törüli magát.

Ha megharagszok, magam izz török leszek. (ha ugyan felesig megengedi.)

Allah aldjön meg, kedvezs effendi barátom.

J. Z.

POÉTAI RUGASZKODÁS.

TOVÁBB nem állom én se! Vagy *potyára*
Tanultam *ki* négy deákiskolát,
(Olyikat *kétszer* is!) hogy ne ismérjen
Összegyűjtött költőnek a világ? !
Itt egy kéz, ott egy láb, — ekép heverjen
Elszórva ujságok rongyán sok versem?
S melyek száma már ötvenre mene:
Szerves egészsze ne kögitssem e?!

Szeretném tudni, hogy mi jussom arra,
Hogy mint az *epiker Vergilius*:
A tűzre szánjam versim! *Ő nagyobb* volt,
Lehetett hát ily ideges, hius.
Vagy affektálni tanuljak *Horácztul*
Ki verse *nonum in annum prematur*?
Vagy vén Saturnusként, ha nő, ha him,
Fojsam magamba édes gyermekim?

Nem vagyok én vad énekes madár tán,
Pinty, czinke, metszetlen nyelvű rigó,
Mely legszebben dalol, ha nem hallgatják,
Hírért, *közönségért* egy sem vivő.
Se Hortobágnak nem vagyok kanásza,
Dalát ki *nyáj* előtt is furulyázza.
Se, ki versbe önt szerelmi panaszt,
De *le nem írja*: nem vagyok »*paraszt!*«

Kötetbe hát! *raskosba*, mert így lesznek
Egyéniségem hűn visszaadók.
De ám nem hordok össze széna-szalmát:
Megrálogatom, mint szilvát a tót.
A czimlapot majd nyomatom *veressel*,
Jelképül, hogy vért izzad a ki versel,
S növelni művem *értékét*, diszét:
A kompaktor *relínen* küldi szét.

Igyekszem benne *hézagpótlót* nyujtani:
Lesz abban *mélység*, s *hangulat*, de *sok!*
Gyulay *simplexsége* a Száz Károly
Mű-rímeivel egyesülni fog.
A versek *tartalma* se lesz hiányos,
S lesz gondom rá, hogy bennük Arany János
Lágy fényü csillagával *összekösse*
Magát Petőfi szilaj üstökösse!!

Petőfi hajh! a hánszor neved hallom,
Mint *engem* szólítna valaki!
Kell, hogy rokon vonás legyen közöttünk.
— Nem tagadhatom, — s nem csak *alaki*:
A »Kisfaludy társaságnak« tagja
Te sem valál, s rám sem fog sütni napja.
Továbbá — mint tiéd is megjelent, —
Kiadom én is az *arczképemet!*

Neked szük vállad volt, nekem mellem szük,
Ádámcsutkám is van, de még milyen!
Fürtökkel ütött fóm nem láta fésűt;
Műszsze se volt ilyen bohemien!
S bár rólam essayt még nem íra szépész:
Népszerűsít egy *udvari* fényképész,
S a mi a verseknek nem menne, lásd,
Majd fog csinálni *arczképe*m — *hatást!*

S hogy intensivebb legyen a hasonlat —:
Jegyzek minden vers alá *dátumot*,
(S bár egygyel-egygyel *két hétig* vajúdtam)
A vers-születés *nap* is álljon ott.
Aztán *Meczenást* van csak fogni hátra,
Kinek könyvem *dedikáljam* nyakára,
S ha elvállalta a *költségeket*:
Olimpra felzigánykerekezek! Don Pedró.

Krónikás adoma.

Az eltörülhetlen folt.

Az öreg L. consiliarius egyszer midőn a hivatalból haza szándékozván már pennáját kirázá: az asztalon fekvő szemüvegére talált egy csep? ténztát cseppenteni. Másnap megy föl a hivatalba, s disz-szemüvegét, melyet az utcán használt, letéve, a hivatalbelit veszi föl, és kezdi rendbe szedni iratait.

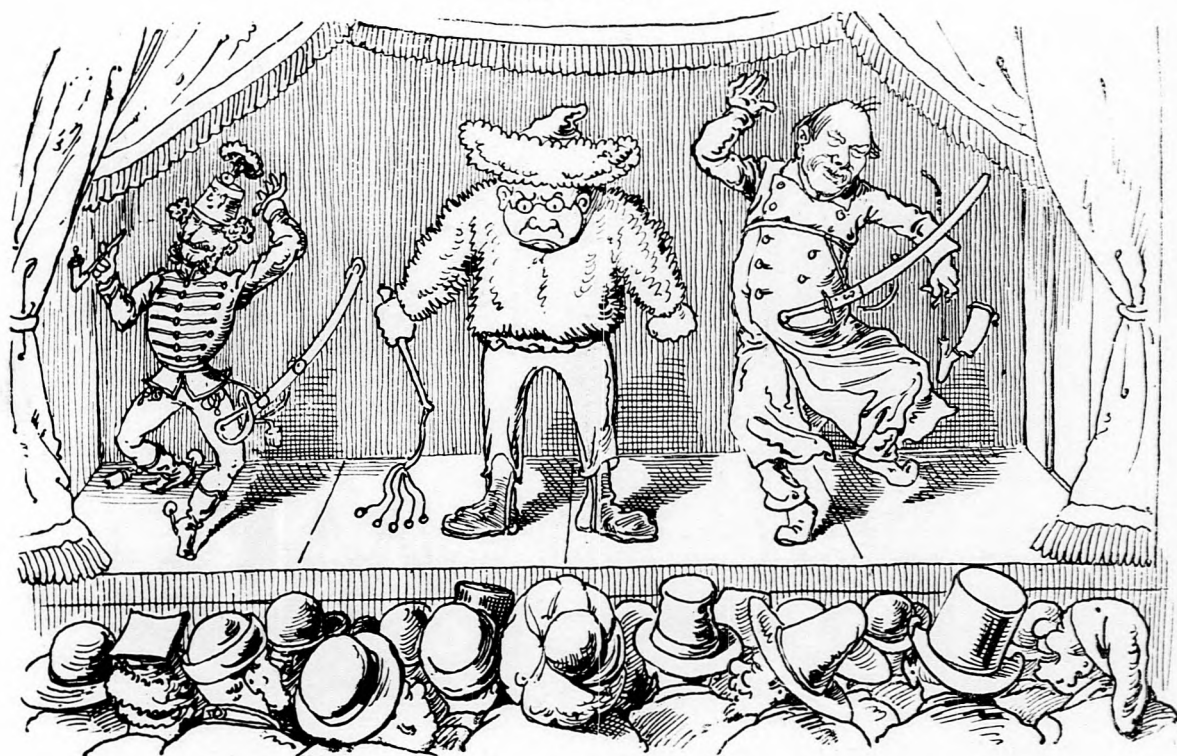
Azonban a mely lapra nyitott írásai közt,

mindanynyin téntapecsétet talált. Előveszi tehát tollkését és a hol pecsétet látott neki kezdett kivakarni. Azonban mind hiába; mentül többet vakart, a pecsétek annál kevésbbé takarodtak el, bár a papír több helyt keresztül is lyukadt.

Végre egy órai dolog és papír lyukgatás után rá jött, hogy bizony a folt az okulárján volt. De akkorra tönkre volt lyukgatva az egész fontos papircsomó.

Rövid a nadrág.

— Couplet. —

A—sy. A sarkantyum vigan peneg
A rájkstatti alén,
Spacérozni nyalkán menek
Huszárkardommal én.
Mint diplomát: szimpiatiát
S befolyást szerzek itt.
Jer Gorcsi, sétáljunk! — »Nye, nye!
A nadrágom rövid!«

G—FF. Ígyes do
peka, dvá betyárszky!

B—ck. Herr Jéjerle! pipám szelel,
Uj rajtam a kabát,
Migrén, jegyzék se kummeröl,
Allweil fidél tehát!
A fejedelmi randevún
Sok szép asszony virít.
Jer Gorcsi, tánczoljunk! — »Nye, nye!
A nadrágom rövid!«

Duetto. Rövid a nadrág! Dizraél
Vágot abból kupont,
Töröklöz azt nem foldja be,
Se száz jegyzéki pont.
Mig nadrágod kinő, csak hadd
Otthon lábszáraid.
Oh szörnyü, ha egy ily nagy úr
Nadrága oly rövid!

A FÜRDŐ ELŐTT.

(Balaton-Füreden.)

Rubinson. Látod Szalikám ezt a felírást? Olvasd el, s gondold meg hogy a Goldfingdménak már hat gyereke van, aztán fürödjél meg mindennap.

Goldfinger. Látod Málíkám ezt a felírást? Olvasd el, s gondold meg, hogy a Rubinsonnénak már öt gyereke van, aztán fürödjél meg mindennap kétszer.

Politikai hírek.

(A Nemzeti Hirkacsából.)

— **Az orosz czár** fia Milán fejedelmet szakács ruhában kíserte Alexinaczba. Mihelyt a szerb sereg benyomul a Balkán félszigetre, azonnal a bolgárok királyává fog kikiáltatni.

— **Az orosz czár fia** különben tényleg is szakácskodott Milan mellett. Ő készítette neki azt a híres felfujtott, melynek hatása alatt költ a hadi manifestum Nádorfejevárott.

— **Az orosz czár fia** — mint leghitelesebb helyről értesülünk — Budapesten tanulta a szakács művészetet Mihalek konyháján; fenséges kukta főztéből mi is voltunk szerencsések enni egy porció pörköltet. Felette sajnáljuk, hogy a többi étellekkel ezt is meg kellett emésztünk.

— **A reichstadli találkozás** alkalmával a bucsúzásnál Gorcsakoff megölte Andrásst, a mi nagy szenzációt kelt egész Európában — (Másonap) Tegnap híreinkben sajtóhiba volt. Gorcsakoff nem megölte hanem megölte, Andrásst, mit ezennel sietünk helyreigazítani.

— **Markos Pista**, lapunk harczterti tudósítója tegnap volt a nagy csatán mely az istvántéri panorámában látható.

Háborodott hír.

Csernajeff egész hadi tervét megváltoztatta. Edigi mozdulatai közben ugyanis többször azokba a fránya törökökbé ütközött. Jövöre az ily ügytelenségektől őrizkedni fog.

Markus Krónikája.

Szerbek közt MARKUS kisasszony
Egy egész hadtesttel ér föl.
Ha meglátják a törökök,
Mégfutnak a kötenyétől,
Amazoni külsejétől.

*

Most egy más MÁRKUS, az István,
Rohan sebten a törökhöz,
S kiáltván: ja szom Ernáni!
Ráczok között nagyon öklöz,
Teremti őket a földhöz.

*

Példáiktól csábítatva,
Szedi ponyvasátor-fáját
MARKULESZ a nagy birkózó,
S üllői utról a ráják
Hadi háborába száll át.

*

Igy is szép e szerb-háromság.
De fölséges még az lenne:
Ha „Herr von MARKUS Ignác ur,
Ki engem váltóval átszur,“
Szintén velük oda menne!

Rája.

Az állatok kinzása elleni rendőri intézkedések tárgyában a főváros által az országgyűléshez intézetett felterjesztés.

Hiteles szöveg.

Méltóztatik tudni tisztelt képviselőház, hogy fővárosunk kataszteri hivatala arany érmet kapott a világkiállításon; a mi a mily örvendetes: ép oly szomorító az állatkinzás nagy mérvű gyakorlása az ország szívében, mely im e kérvényben hangosan dobban meg.

A legnagyobb mérvű kinzás a megölés. A csirke torkát kérlelhetetlenül elvágják, a szarvasmarhát is taglóval üti le a mészáros legény, a Terézvárosban pedig naponta 100 meg 100 ludat végeznek ki nagy konyhakéssel. Mi, a város atyái, valahányszor mar-

hahust eszünk tormával, mindég könyezünk, a ludak ártatlantetemei felett meg anynyira megindulunk, hogy nem a kemény földbe, hanem fájó szívünk mellé temetjük őket.

Szintoly botránkoztató a bottal vagy ostorral való intés is, a mit, nem kétkedünk, a t. képviselőház tagjai is sokszor éreztek;

ennélfogva kérjük:

1) hogy mindennemű ostor, balta, káromkodás tiltassék be és koboztassék el, e helyett

2) állat-nyelvtan irandó: mikép kell a szegény párákat nyájasan dirigálni;

3) az állatok megölése mint barbár szokás megszüntetessék; e helyett

4) a hatósági orvosok tartozzanak szelid gyógykezeléssel az életet kioltani, minek elébe számos emberen való experimentum alapján, a biztos siker reményében tekinthetünk.

MAGYAR NYELV ÉS NÉMET NYELV.

Egy magyar és egy német atyafi azon vitakoztak, hogy melyik szebb nyelv, a magyar e vagy a német? A német mind azt erősítette hogy a magyar nyelv »madár ijesztő«

— Ha már, vága közbe a magyar, a közt kell választani, melyik a madárijesztő nyelv a magyar e vagy a német, könnyü a kérdés, mert hiszen a macskát is saját német nevével kergetik el, ugy hogy: kátz!

A félelmesebb háboru.

— Nem félsz a háborutól barátom? kérdi fiatal házas ismerősét egy ur.

— A külháborutól nem félek, mert kívül esik; de a belháborutól, midőn az én feleségem otthon kitüzi »lánczoslobogóját«, — attól isten őrizze meg még az ellensége-met is!

Ebédnél.

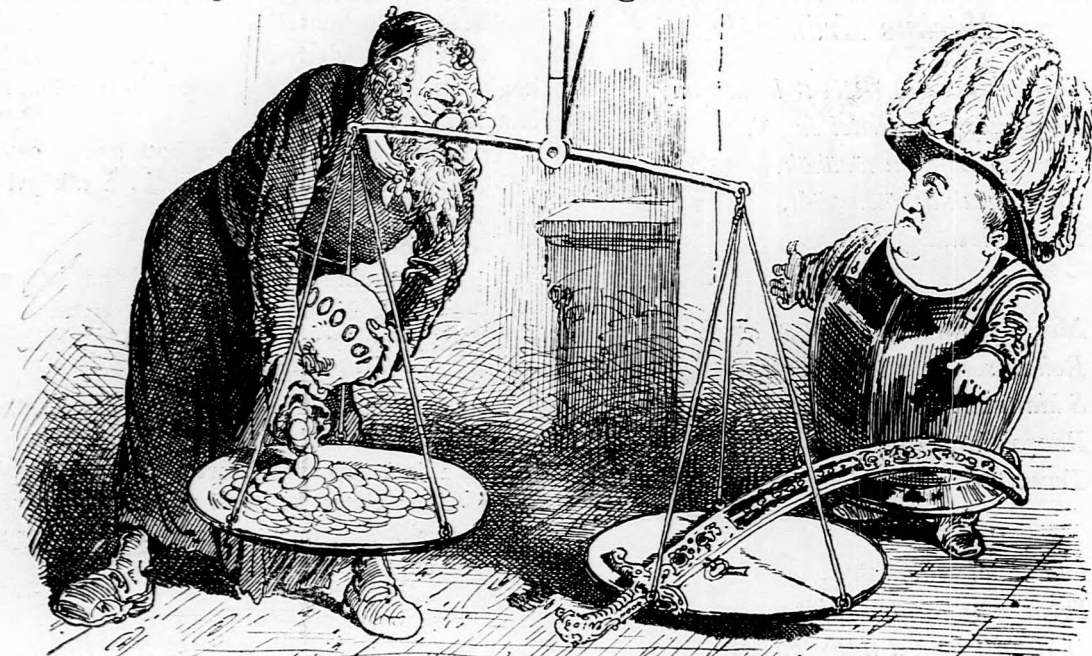
— Vendég. — Pinczér, rendkívül kicsiny ez az adag!

— Pinczér. — Méltóztat még egyet parancsolni

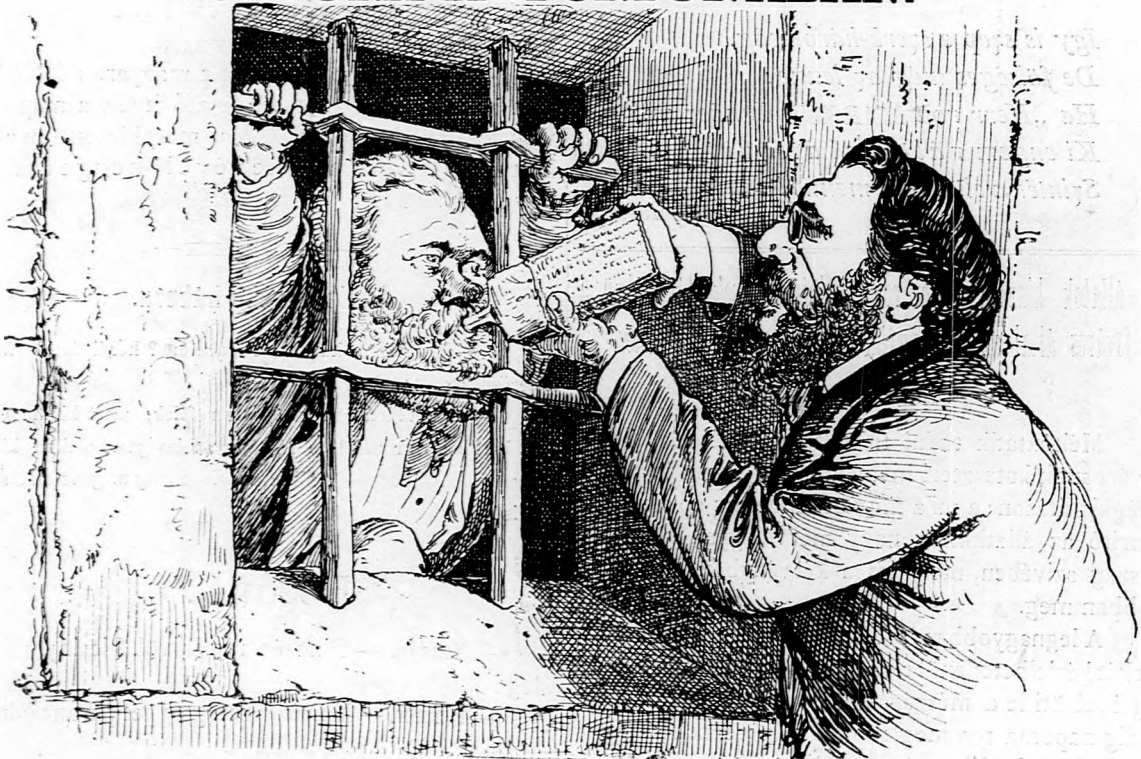
A SZERB BRENNUS,

a ki ősi kardját nem a háboru mérlegébe, hanem a zsidóéba veti.

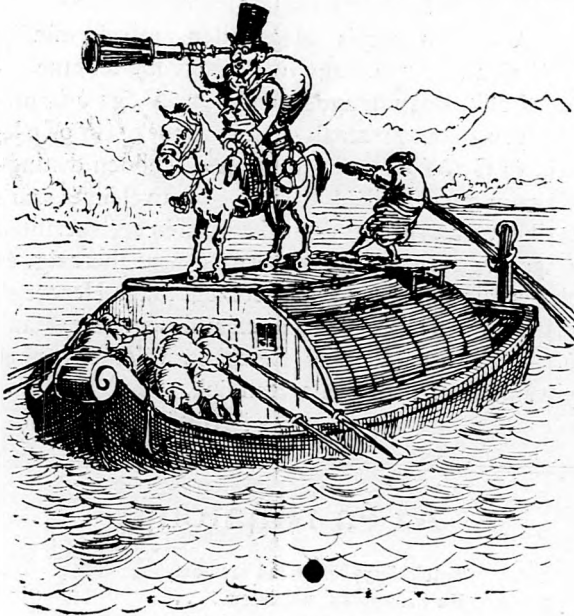
ÁRON. Himmel, fejedelemurfi! Eddig volt kardja, nem volt pénze; most lesz pénze, nem lesz kardja: – hogy megy megint a háboruba?

TORTURA A FORTUNÁBAN.

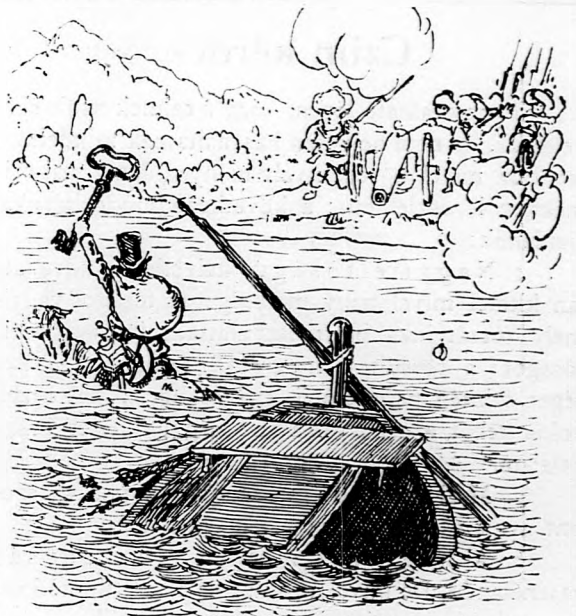

MRAVCSÁK. Áj áj, magyar krmany kinzast alkalmazza ellenem, zbogom! Nem adja inni csak viz...
POLYT. Ne mondd! ugy is tudom. Nesze, szopjál.

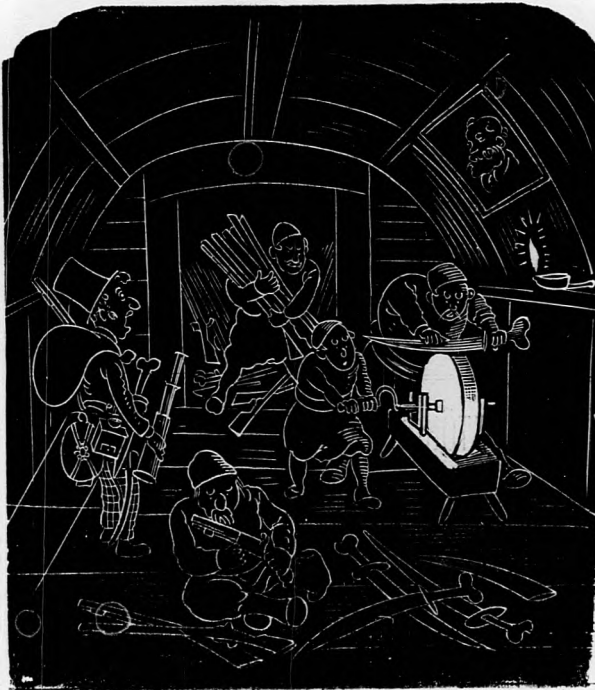
Hasenlauf Kóbi a harcztéren.

Ha ráczot megdolgoz hős ügyész Löw, Tóbi:
Nem kisebb kárt teend bennök hősöm, Kóbi.
Ha az vasuton ment: szerb hajón utóbbi
Lovagol, mert tiszté: harcztudósító!

Török szimpátia hajtja véres tettebe:
Zárja őket kulcsal a hajóiregbe.
Török tüzer lövi a hajót fenekbe.
Kóbi partra úszik lóra vetemedve.

Gabnahajó szinleg csak „életet” szállít,
De látnátok belül a kaszamátaít!
Ráczság feni kését, puskáját, kaszáit,
Kóbinak meresztí égre hajaszálit.

Török dörög, szerb herg; csata foly, a Nisi.
Kóbi sziklaormon spárgán logva nizi.
Helyzet magaslatán állása vitizi.
Lloydnak olvasója telegramján hizik.

(Folytatása következik.)

Czim kérdés.

Tapasztalható lévén, hogy a czimek szükséges kellékek, de nem helyesen használatnak mindenütt, továbbá mivel a régi nyelv hiányossága a mai czimokban is észlelhető: a következő módosításokat ajánlanók:

1. **Nagyméltóságú**, helytelen és udvaratlan kitétel mivel nagy mélységet és tóságot vagyis mély tócsát inkább érthetni alatta, mint nagy méltóságot; a rövidítés: **nagyméltóságú**, a mélységet szintén nem emeli magasabbra; helyesebb volna tehát a **nagymagasságú** kitétel használatala.

2. **Méltóságos** ugyancsak a fentiek szerint **magassággal** helyettesítendő.

3. **A nagyságos helyett** — a **nagyság** használandó, De mivel az 1. 2. és 3. alatti módosított czimek — mint azonnal szembeötlők, — határozatlan magasságok és nagyságok: az új hossz-mértékkel viszonyítandók. Az alap nagyság, mint alapegység, mindenesetre a No 1. — A nagyság azonban nem a fogalom és pedig úgy him mint nőnemű. A »nagyság«-ban tehát benne van a magasság, széleség és tömörség. Világos tehát miszerint a **nagyság** a legnagyobb czim; mivel azonban a nagyság sem egyforma nagyság: lesznek Nagyság No. 1; Nagyság No 2; nagyság No 3; egész 10-ig — a decimál rendszer szerint, hogy az osztás könnyebb, lehessen. A nagyság No 10 — a legnagyobb nagyság.

Ezután jön a **magasság** szintén a 10-es rendszer alapján. A magasság No. 10 a legmagasb magasság.

Látható tehát, hogy az alapczimek ez által egyszerűsítettek, mégis praecisebben meghatározzák az illető egyéniségek magasságát és nagyságát. — tekintetes ezim tekintetbe ezután nem vehető, mer tekintetlen czim úgy sincs.

Lesznek a fentiekben kívül még jelzői czimek is, mikkel azok tiszteltetnek meg, kiknek a magasság és nagyság egysége sem dűkál! Ilyenek: **ő vastagsága**, **ő vékonsága**; **ő kövérsége**, **ő véznasága**; **ő könnyüése**, **ő nehézsége**, rövidítve így: **Vastagságod**; **Vékonyságod**; **Kövérséged**; **Véznaságad** stb.

Szellemi tulajdonok vonatkozó czimek lehetnek pl. **Ő bölcsesége**, **ő meggondolatlansága**, **ő okossága** és **ő szam**... stb.

A báró ugyis elégedetlen, mivel mindig azt óhajtja: báró, vagy ó bár nagyobb lehetne, — eltöröltetik, hogy nyugodt lehessen. A gróf, miután igen sokan hivatnak és neveztetnek **Grófoknak**, és **Grófoknak**, mint nem kellően distingváló czim megszűnik. A **herczeg**, mivel innét származik **herczig** azaz csinoska szintén czélszerűlten és igazságtalan, mert sok herczeg nem herczig, és sok herczig meg még sem herczeg. Maga Herczegh tanár sem henczeg, — tehát czimul nem használendő. — Felmerülő egyes esetekben véleményünket nyilvánítani el nem mulasztandjuk.

Az ÜSTÖKÖS czimerfestői.

Az én bánatom.

Telekkönyvbe lábbad szemem,
Ha C. lapjokat nézdelem!...
Nincs egyensulyban a mérték:
Több a teher, mint az érték!

Az igaz, hogy Rellike kines;
De a banknál értéke nincs. —
Feleség, ház, minden oda:
Nem lesz ügyvédiroda!

Párti Vadász.

Ujságíró vicz.

Egy reporter elmegy az akademia ülésére és letelepedik az asztalhoz.

Egy ismerős akademikus megszólítja:

— Talán ön is tudós?

— Több vagyok — tudósító.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Ez is levél czim:

Sas Dund Ohnstrasche Nock Kason Ui Wolbó Udo
boschto in Siebenbürgen.

(Szász Dund Andrásnak Kászon-Ujfaluban utolsó posta
im Siebenbürgen).

Főlrít a váciuton.

»Kárpitozott butor raktár.«

A HIP-HOP EMBER,

vagy: mi az az igazi reporter?

Ez a Plátó tollas százlábúja. Kezei azért vannak, hogy mindenüvé oda szaladjon a hol valami érdekes történik; lábai azért, hogy mindent megirjon a mi történik és nem történik.

Mert mindég utban van: nevezzük Futakinak. De azért nyugodjunk meg, nem magyar ember.

Pályája kezdetét ott veszi, mikor az Uchatius-öprónán felült Uchatius tábornok mellé ennek kocsijába, és Schwarzenberg herceget Striria kormányzóját kiszorította a bakra.

Pályája ott végződik, hogy Belgrádba utazván a háború kedvéért ott még a ráczokon is annyira kifogott, hogy ostromállapotot hirdettek miatta, s kívül tették a sáncon. Ezt meg is örökíté egy nóta:

Hej reporter Futaki,
Beligrádból futa ki

Pár intermezzót itt közlünk mozgalmas életéből.

Pauler. Minisztertanács. Fiakker.

A budai várban minisztertanács volt. Onnan a hip-hop ember el nem maradhatott. Fel is siklott idejére a Széchenyi Ödön gróf hegyi omnibuszán, s kikötött a miniszterelnöki palota előtt.

Hanem hogy jusson be? A kapus az ajtón áll, öklében emberfejnyi gombu diszbot, a z t megkenni nem lehet, hanem a z z a l lehet! Tehát tartózkodás!

Hiszen nem is az volt a Futaki célja, hogy a minisztertanácsban ben legyen, hanem hogy ha száz mérföldről is, megtudja, mit végeztek a miniszterek? Várakozott tehát, fel alá járt az ablaksor alatt, s a mint az urakra váró üres bérkocsik ott állottak egy hosszú vonalban: bele csempészte magát egyikbe, s puha párnáján menten el is aludt.

Ajtó nyitásra ébredt föl. A kocsi lépcsőn szelid filozóf képű, jóságos szürke szemű öreg ur lépett föl; kinézéről senki se találta volna el, hogy ez egy híres kriminalista, s az igazságügy minisztere Pauler. De a Futaki nem volt senki.

— Exellenciád! Ezer bocsánat, é n a m i n i s z t e r t a n á c s r a j ö t t e m, de nem nem találok kocsit mely haza vigyen. Nevem ez s ez, én készítem a »Correspondenczet« mely az országra, s az országos férfiakra oly nagy fontosságu. Tessék engem át vinni Pestre.

Mit volt mit tenni? Paulerben az igazság bajnokát legyőzte az udvarias ember, s helyet adott kocsijában a dörgölődöncznek. Mikor aztán a Futaki otthon kezdte érezni magát (a mi hamar ment,) szólt alázattal a miniszterhez:

— Kegyelmes uram! ha már itt vagyunk, nem lenne kegyes felvilágosítani, mit végeztek a minisztertanácsban? — S így igyekezett kivásalni a legfrissebb híreket.

A későn kelő miniszter.

A kereskedelmi minisztérium a Mária Valéria utcában fekszik. Mikor gróf Zichy József volt a miniszter, egyszer korán reggel (a szó fővárosi értelmében) megjelenik az előszobában a Futaki s kér bebocsáttatást, mint Lichtenstein megbízottja.

Az inas azt gondolta, hogy ez az ur bizonyosan valami herczeg Lichtenstein titkára. Ez a Lichtenstein pedig nagy úr ugyan, s tulajdonosa a legfontosabb politikai, finánciális és börze hírek első közlőjének a Correspondenznek, épített is magának Visegrád alatt fényes kastélyt: de még sem herczegi ivadék, csak azon egyszerű polgári felekezethez tartozik, mely legtöbb hivatással bir minden üzletre. Elég nyájasággal tudtára adta, hogy jöjjen később, ő exelentiája még alszik.

— Mit sem tesz! Jelentse be a Lichtenstein nevet; az ügy sürgős, várok, míg a miniszter ur felöltözködik.

Az inas a miniszter lakosztálya felé indul, de nyomában a riporter, a ki egyszerre a reggeli kényelemben levő exelencia előtt állt.

— Pista, hogy ereszthetsz be ide egy idegent?

— Méltóságos uram! eresztette biz az . . .

— Mit keres hát ön itt?

— Méltóságos uram, engedje legmélyebb hazaifias hódolatomat kifejezni . . .

— De hogy merészli háborgatni az embert mikor még alszik.

— Uram, jaj azon országnak, melynek miniszterei ilyen sokáig alusznak . . .

No de most aztán sietett is ki a riporter, anélkül hogy olyasmit kapott volna, a mit kitehet az újságba.

Jelenet a közjegyzőnél.

Két paraszt jön a közjegyzőhöz,² megkérvén a »tense« urat, hogy írja meg a szerződést a köztök létrejött szőlő eladásáról. A közjegyző megteszi, és a szerződést eldolvastván felszólítja őket az aláírásra. Az eladó aláírja, míg a vevő fél azt mondja, miszerint ő nem értette meg tökéletesen a szerződést. Erre a közjegyző még egyszer felolvassa, de a vevő még most sem akarja érteni. A közjegyző pontonként olvassa fel, minden pont után megkérdezve a parasztot, hogy érti e, mire az igenel felelt.

Mikor az olvasás bevégeztével a parasztnak mondja, hogy írja hát alá: ez megkéri, hogy még csak egyszer olvassa elő, mert még sem értette tökéletesen.

A közjegyző türelmének is vége szakadt. »Már pedig atyafi! ha érti ha nem, én többször fel nem olvasom!« Csak e szavak után írta alá a paraszt a szerződést.

Midőn a két fél az utcára ért, kérdezi az eladó a vevőt:

— Hát csakugyan nem értetted a szerződést, koma?

— Dehogynem! válaszolt a vevő »de ha egyszer annyit kell fizetni az közjegyzőnek, akkor dolgozzon is, meg mérgeleddjön is legalább érte!

Nősülési kedv.

BIZONY, bizony, már magam is Szeretnék megházasodni!

Meguntam már így, egyedül,
Éldegélni, szomorkodni.

Szeretnék már oltár elé

Vezetni egy kis lányt:

Nekem is jobb kedvem lenne

Az élethez mindjárt!

Nem is élet ez az élet,

Hogyha nincsen feleségünk,

A kivel jó és balsorsban

Holtig hiven éldegélünk.

Fáradásnak, küzdelemnek

Ez az igaz ára,

Nem pedig az, ha felkapunk

Az uborkafára.

Mit nekem az egész élet,
Ha a háznál nincsen asszony,
A ki engem hön szeressen —
Süssön főzzön és dagaszszon.
S hűn ápoljon, hogyha beteg
Talállok majd lenni;
Hogy ne kelljen abba a csúf
Ispotályba menni!

Istenem, csak rendelnél már
Nekem is egy feleséget,
Vele együtt boldogságot,
Csendességet, békességet!
Nem bánám, ha papucs alá
Kerülnék is végre:
Csak egy kedves, jó asszonynak
Lehetnék a férje!

Pósa Lajos.

Cajuciusról.

Cajucius az aesthetika híres tanára Jenában, észrevevé, miszerint többen hallgatói közül teszik a szépet a professor csinos és kedves leányának. Az aesthetikában pedig ezek vajmi kevés eredményt mutattak fel.

Egy referálás alkalmával így szólott hozzájuk:

— Uraim, úgy látszik, önök inkább ölelni, mint tanulni szeretik »Cajucii opera.«

Műfordítás.

A nap süt.

Das Tag backt.

Jesus wurde unter der Regierung des römischen Kaisers Augustus geboren.

Jesus az oláh császár uralkodása alatt Augustusban született.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— B.-Pest Cs.—t. Jók. Örömet vesszük. Egy s más adoma illusztrálva jön. — Szombathely. A kéményseprő-köszöntő már megjelent az okmánytárban. — H. k. Halljuk! — Szunyogh. Válotztatással. — M. t. sz. Jönni fog. — Rózsahégyi. Javíthatatlan. — Több kéziratból jövő számunkban.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció ut. za 80-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBA

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmel.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap.
képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Télfy, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Minden vasárnapi szám művészi kivitelű **képeket** hoz.

Előfizetési ára:

(juniustól szeptemberig)	6	frt	—	kr.
évnegyedre	4	„	50	„
félévre	9	„	—	„
egész évre	18	„	—	„

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig szív és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt	25	kr.
félévre	2	„	50	„
egész évre	5	„	—	„

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál (Bécsben **Goricheck**, Stepfansplatz 6.) kapható:

Előfizetési felhívás a

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A nőképző-, gazdasszony- s nőiparegylet hivatalos közlönyére.

Lapunk első félévi folyamának befejeztével, pár szóval tudatjuk tisztelt előfizetőnőinkkel a következő, azaz jul—decemberi félévi folyam programját, mely ajánlatképen is szolgálhat.

A »M. Bazár« divatrésze hoz minden számhoz egy gyönyörű nyári és őszi toilettetek ábrázoló divatképet, melyek mindegyikéhez kivágottnak szabásrajz van mellékelve, továbbá számtalan nyári és őszi toillettet, az illető szabásokkal: női, férfi és gyermekfehérneműket; a legújabb kézimunkákat a készítmód alapos magyarázatával stb. stb.

A szépirodalmi rész egyik fő érdekét Mrs. Edwards »Léa a divathölgy« czimű szellemes regénye képezi, mely a milyen mulatságos és érdekfeszítő, oly egészséges, tiszta iránynyal bír korrajz. Anthony »A gazdátlan eb« czimű kitünő beszélyének befejezte után, Győry Vilmos »Beszélykék a bubos kemenczemellől« czimű érdekes novellafüzérét közöljük. A philadelphiai világtárlatról Liphay Pál küld érdekes tudósításokat, a szegedi kiállítást pedig Gelléri Mór fogja lapunkban ismertetni. Ezeken kívül közlünk néhány szép költeményt Szász Károly, Endrődi Sándor, Tóth Endre, Moldován Gergely és másoktól, s tárczákat és cikkeket Báró O—y, dr. Vajda Szilárd, Farkas Aladár Endrődy Sándor, De Gérandó Antónia s mások tollából.

Az elősoroltakból is láthatják t. olvasóink, mennyire igyekszünk közlönyünkkel nemcsak hasznos divatlapot, de érdekes és változatos szépirodalmi olvasmányt is nyújtani.

Még csak arra figyelmeztetjük tisztelt előfizetőnőinket, lennének szivesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, miután a tömeges pártolást tekintve, ismét könnyen megeshetnék, hogy a későn beküldött előfizetések egy részét már ki nem elégíthetnők.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra:

Évenként 10 frt.
Félévenként 5 frt.
Negyedévenként 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek az alulírt kiadóhivatalnak, legcélszerűbben postautalvánnyal, küldhetők.

A Magyar Bazár kiadó hivatala.

ITÉLET NAPJA.

Dramai költemény.

Irta **B. KAAS IVOR.**

Ára 1 frt 50 kr.

Oly drámai költeményt vesz e műben az olvasó, mely nem halad járt nyomokon s mint a kritika általánosan elismerte, irodalmunk egyik legkiválóbb tehetségének műve. Az akadémia bírálói a gr. Karácsonyi-pályázat alkalmával, melyre e mű is versenyzett, néhány kifogás mellett elismeréssel emlékeztek meg róla s az olvasó közönség most azon helyzetben van, hogy a mű elolvasása által annak belbecséről közvetlenül szerezhet magának ítéletet. Nagy arányú philosophiai költemény ez, de ez elnevezés nem értelmezendő úgy, hogy e műben csak azok lehetnek örömeiket, kik egyáltalában a philosophiai olvasmányok kedvelői. Költő dolgozta fel a philosophiai feladatot, s az ember szenvedélye erősen lüktet a mű minden alakjában, minden sorában. Irodalmunkban vannak sokan, kik e művet egy színvonalra helyezik M a d á c h »Ember tragoédiájával.« Napjaink anyagi küzdelmei között a költészet terén egy figyelemre méltó tehetség eredeti alkotása minden művelt nép körében nagy érdeklőséget kelt fel, s bizonyára a magyar olvasó is érdeklődéssel fogadja e nagy gondal, költői vervevel írt s feltűnést keltett művet.

A debreczeni lunátikus.

Elbeszélés egy kötetben.

Irta **JÓKAI MÓR.**

Ára 80 kr.

Ami kedélyes, törültszett magyar zamatu elbeszélések egyike ez, melyekben Jókai leginkább van otthon, melyek me írásában a legszremsébebbnek mondható s melyek neve nagyságát leginkább megállapították. A félmult idő tipikus alakjainak, a melyek leírásában oly nagy mester, egész tömegével találkozunk itten, s ráismerünk bennök egy-egy rokon vonásra, mely atyánk, nagyatyánk alakjából még emlékkünkben maradt. Az egész művet az a jóízű humor lengi át, melynek a magyar írók műveiben hiába keressük mását. Költői kedélyből fakadó, a hamisítatlan magyar életből merített munka ez, melyet magyar ember nem olvashat valódi lelki gyönyörűség s a nélkül, hogy a költészet játékonny derűje őt is föl ne derítse.

Egy nagyvilági házasság.

Regény.

Irta **Feuille Octáv.**

Francoziából **U. ILONA.**

Az »Egy szegény ifjú történetének« szerzője, kinek regényeit és színműveit a magyar olvasó-közönség is oly nagy érdeklőséggel fogadja, a »Revue des deux mondes« számára f. é. szeptember és october hónapjaiban új regényt írt, mely immár magyar fordításban is megjelent. Címe: »Egy nagyvilági házasság.« Érdekeltes, nagy hatásu. nemes mű. Párisban három hét alatt tíz kiadást ért. Egyes jeleneteit, a szellemes francia tárczáiról, Wolf Albert, a regényirodalom legszebb jelenetei közé sorozza. Ilyen az a jelenet, midőn a férfiú, kit a regény hősnője szeret, az örvény szélén álló hölgyhez e sort írja: »ön h o l n a p nagyon boldogtalan lesz!« — A nő felbredése, nemes küzdelme a legtalálóbb, legmeghatóbb rajz, a mely valaha regényiró tollából kikerült. A fordítás kitünő. A diszesen kiállított mű ára csak 80 kr.